

ningslovens § 47 og § 47 b, stk. 2. Erklæringen vil blive tinglyst i personbogen og være til hinder for tinglysning af enhver pantsætning efter de i erklæringen opregnede bestemmelser, medmindre den eller de påtaleberettigedes samtykke opnås.

2. *Gældende ret*

2.1. *Indledning*

En virksomhed har efter de gældende regler en række muligheder for at pantsætte sine aktiver ved underpant eller håndpant.

Der er dog efter gældende ret meget begrænsede muligheder for at stille et »flydende« pant, dvs. et pant i de til enhver tid værende aktiver inden for bestemte pantsatte kategorier, hvor aktiverne som udgangspunkt vil kunne sælges som led i den almindelige, løbende drift, mens nye aktiver, der erhverves af virksomheden, og som er omfattet af en af de pantsatte kategorier, automatisk gribes af pantsikkerheden.

Hovedreglen er, at genstande, der pantsættes, skal være individualiserede, for at pantsætningen har gyldighed over for omverdenen. Der er dog visse undtagelser, jf. herom afsnit 2.2.1 og 2.2.2.

Der er endvidere i dansk ret et forbud mod generalpant, jf. tinglysningslovens § 47 a, hvorefter ingen kan give pant i alt, hvad vedkommende ejer eller fremtidig erhverver. Der er ligeledes som udgangspunkt et forbud mod pant i tingsindbegreb, det vil sige en ubestemt flerhed af ting. Forbuddet mod pant i tingsindbegreb følger af tinglysningslovens § 47 b, stk. 1, hvorefter underpant i løsøre ikke kan gives i samlinger af ensartede eller til fælles brug bestemte ting, der betegnes ved almindelige benævnelser, medmindre andet følger af andre lovbestemmelser.

2.2. *Pantsætningsformer*

2.2.1. *Fast ejendom og tilbehør*

Rettigheder over fast ejendom skal tinglyses for at få gyldighed mod aftaler om ejendommen og mod retsforfølgning, jf. tinglysningslovens § 1, stk. 1. Den aftale eller retsforfølgning, der skal kunne fortrænge en utinglyst ret, skal selv være tinglyst og erhververen ifølge aftalen være i god tro, jf. lovens § 1, stk. 2. Rettigheder over fast ejendom tinglyses i den retskreds, hvor ejendommen er beliggende.

Det følger af tinglysningslovens § 37, at hvis en fast ejendom er indrettet med en særlig erhvervsvirksomhed for øje, omfatter tinglyst pantebrev i ejendommen, når intet andet er aftalt, også dertil hørende driftsinventar og driftsmateriel, for så vidt det ikke udskilles ifølge en regelmæssig drift af den pågældende

ejendom. Panterettigheder i fast ejendom vil først omfatte løsøre i medfør af tinglysningslovens § 37, når der kan konstateres et vist tilhørsforhold til den faste ejendom af stedlig og driftsmæssig art.

I retspraksis antages det således, at der med driftsinventar og driftsmateriel må antages at være sigtet til genstande, der efter deres art er bestemt til mere varig forbliven på vedkommende ejendom for at tjene dennes produktion. Som et eksempel kan det nævnes, at hvis antallet af maskiner væsentligt overstiger, hvad der kan være behov for på den pågældende virksomhed, vil det overskydende antal maskiner ikke være omfattet af panteretten i medfør af § 37, da der ikke består en driftsmæssig tilknytning.

Tinglysningslovens § 37 omfatter driftsinventar og -materiel, dvs. løsøre, uanset om det er stationært eller mobilt, om det er kontorinventar eller maskiner, men ikke varelager, halvfabrikata og råvarer. Motorkøretøjer mv. er ikke omfattet, jf. bestemmelsens stk. 3. § 37 antages endvidere ikke at omfatte brændstoffer.

Det følger endvidere af retspraksis, at de i tinglysningslovens § 37 anvendte begrænsende angivelser »varigt er indrettet« og »særlig erhvervsvirksomhed« samt »dertil hørende« må tages som udtryk for, at der såvel mellem den faste ejendom og erhvervsvirksomheden som mellem disse og driftsmaterialet må være et sådant tilknytnings- eller afhængighedsforhold, at der derved sættes en grænse for panterettens omfang.

2.2.2. *Pantsætning af løsøre*

Løsøre kan håndpant sættes eller underpant sættes.

Ved håndpant sætning kan løsøre, der er tilstrækkeligt identificeret, pantsættes ved fysisk rådighedsberøvelse. Sikringsakten er således fysisk rådighedsberøvelse, som i praksis kan ske på flere måder. Det er ikke noget krav, at panthaveren selv har genstanden i sin besiddelse, da det afgørende er, at pantsætteren ikke kan råde over genstanden. Panthaveren kan f.eks. opbevare det pantsatte varelager i et aflåst lokale, som pantsætteren ikke har adgang til (nøglepant), eller give en tredjemand, der opbevarer genstandene, bindende meddelelse om pantsætningen, således at der herved etableres en effektiv rådighedsberøvelse. Efter omstændighederne kan det endvidere være en betingelse, at panthaveren fører en vis kontrol med pantet.

Pantebreve, der giver underpant i løsøre, som ikke er nævnt i tinglysningslovens § 42 c (motorkøretøjer mv.), skal tinglyses for at få gyldighed mod aftaler, der i god tro indgås med pantets ejer, og mod retsforfølgning, jf. tinglysningslovens § 47, stk. 1. Pantebreve, der tinglyses efter § 47, kan også omfatte pant i goodwill og andre immaterielle rettigheder, f.eks. pa-